

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 80 0 P 013178 18 Rev
Banjaluka: 15.8.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Rose Obradović, kao predsjednika vijeća, Senada Tice i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilaca d.o.o "B." B., d.o.o „Š.M.P.“ B., zastupanih po punomoćniku V.M., advokatu iz B, protiv tuženih d.o.o "L.D." B., i V. J. iz B1..., Republika Srbija..., zastupanih po punomoćniku P. J., advokatu iz B..., radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, vrijednost predmeta spora 81.263,72 KM, odlučujući o reviziji tuženih izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Bijeljini broj: 80 0 P 013178 17 Gž od 13.11.2017. godine, na sjednici održanoj 15.8. 2018. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se usvaja, presuda Okružnog suda u Bijeljini broj: 80 0 P 013178 17 Gž od 13.11.2017. godine ukida i predmet vraća istom sudu na ponovno odlučivanje.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Bijeljini broj: 80 0 P 013178 16 P 2 od 13.7.2017. godine, usvojen je tužbeni zahtjev tužilaca i utvrđeno da su bez pravnog dejstva prema tužiocima:

1. ugovor o raskidu ugovora o građenju, zaključen u B... 07.07.2008. godine između suinvestitora V.J.(u daljem tekstu: drugotužena) i „B. AG“ d.o.o V. O.
2. ugovor o građenju broj: 114/08, zaključen u B1. 11.07.2008. godine, između suinvestitora drugotužene i „LD“ d.o.o. B.. (u daljem tekstu: prvotuženi)
3. aneks ugovora o građenju broj: 115/08, zaključen u B... 11.7.2008. godine, između suinvestitora - prvotuženog i drugotužene
4. drugi aneks ugovora o građenju, zaključen u B... 11.07.2008. godine, između suinvestitora - prvotuženog i drugotužene
5. treći aneks ugovora o građenju, zaključen u B... 16.9.2009. godine, između suinvestitora - prvotuženog i drugotužene
6. ugovor o zajedničkoj izgradnji zaključen 10.11.2009. godine između suinvestitora - prvotuženog i drugotužene, obrađen od strane notara Ž. J. iz B... pod brojem OPU-942/2009
7. aneks ugovora o zajedničkoj izgradnji zaključen 10.11.2009. godine pod brojem OPU-942/2009, između suinvestitora - prvotuženog i drugotužene, obrađen od strane notara Ž. J. iz B. pod brojem OPU-982/2009, i to:

prema tužiocu „B“ d.o.o B. (u daljem tekstu: prvotužilac) u dijelu u kome je potrebno ispunjenje njegovog potraživanja utvrđenog presudom Osnovnog suda u Bijeljini broj: 080-0-Ps-06-000 234 od 22.11.2006. godine u iznosu od 54.384,52 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 27.11.2004. godine do isplate, te iznosa od 1.500,00 KM

na ime troškova postupka i iznosa od 875,00 KM na ime troškova postupka utvrđenih rješenjem Osnovnog suda u Bijeljini broj: 080-0-Ps-06-000 234 od 27.12.2006. godine;

prema tužiocu „Š.M. P.“ d.o.o. B. (u daljem tekstu: drugotužilac) u dijelu u kome je potrebno ispunjenje njegovog potraživanja utvrđenog presudom Osnovnog suda u Bijeljini broj: Ps-454/05 od 27.10.2006. godine, u iznosu od 26.897,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 15.04.2004. godine do konačne isplate, te iznosa od 750,00 KM na ime troškova parničnog postupka.

Tuženi su dužni priznati i trpjeti da se tužioci, na osnovu ove presude, namire iz iznosa dobijenog prodajom dijela nekretnina koje su označene kao parcela k.č. broj:... u naravi stambenoposlovna zgrada 1, površine 591 m², k.č. broj:..., u naravi dvorište stambenoposlovne zgrade površine 580 m², upisane u zk.ul. broj:... k.o. B. i k.č.broj:... k.o B..., površine 29 m², te da tužiocima solidarno isplate troškove postupka u iznosu od 17.375,00 KM u roku od 30 dana od dana donošenja presude

Tuženi se mogu osloboditi ove obaveze ukoliko isplate prvotužiocu iznos od 54.384,52 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 27.11.2004. godine do isplate i iznos od 2.375,00 KM na ime troškova parničnog postupka dosuđene u predmetu broj: 080-0-Ps-06-000 234, te troškova ovog postupka, odnosno drugotužiocu iznos od 26.897,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 15.04.2004. godine do isplate, iznos od 750,00 KM na ime troškova parničnog postupka dosuđenih u predmetu broj: Ps-454/05, te troškova ovog postupka.

Odbijen je tužbeni zahtjev tužilaca u dijelu potraživanja zakonske zatezne kamate na troškove postupka dosuđene presudom Osnovnog suda u Bijeljini broj: 080-0-Ps-06-000 234 od 22.11.2006. godine, odnosno rješenjem od 27.12.2006. godine, i to na iznos od 1.500,00 KM počev od 28.03.2004. godine do isplate, a na iznos od 875,00 KM počev od 01.02.2007. godine do isplate, te zakonske zatezne kamate na troškove postupka dosuđene u predmetu broj: Ps-454/05 od 27.10.2006. godine na iznos od 750,00 KM, počev od 01.02.2007. godine do isplate.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Bijeljini broj: 80 0 P 013178 17 Gž od 13.11.2017. godine, žalba tuženih je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Odbijen je zahtjev tuženih za naknadu troškova na ime sastava žalbe.

Tuženi revizijom pobijaju drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana odluka preinači i tužbeni zahtjev odbije ili da se ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija je osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužilaca kako je naveden u izreci prvostepene presude.

U bitnome se činjenično utvrđenje prvostepenog suda sastoji u sljedećem:

da su drugotužena i „B.A.G“ d.o.o. V. O. kao suinvestitori, zaključili 27.08.2002. godine pismeni ugovor o građenju, sa Aneksom od 27.08.2003. godine, u vezi izgradnje objekta P+3+Pk u B..., Ulica...; da je drugotužena na ime udjela u zajedničkoj gradnji svoje pravo građenja na k.č.broj:..., upisanoj u k.k.ul.broj:,,, k.o. B., prenijela na „B.A.G“ d.o.o., a ovaj je na ime svog udjela u zajedničkoj gradnji preuzeo obavezu izgraditi cijeli objekat po sistemu “ključ u ruke”; da su tim ugovorom predvidjeli svojinske udjele od 83% na strani „B.A.G“ d.o.o. i 17% na strani drugotužene, s tim da su Aneksom ugovora u članovima 3., 4. i 5. definisali konkretnu podjelu po etažnim jedinicama; da je u članu 3. ugovora o građenju ugovoreno da se „B. A.G“ d.o.o. obavezuje da će, ako do prekida radova na objektu dođe njegovom krivicom, omogućiti drugom izvođaču, po izboru drugotužene, “da nastavi dalje radove u cilju njene zaštite”; da je rješenjem urbanističkog-građevinskog inspektora broj: 06-362-68/04 od 08.07.2004. godine, „B.A.G“ d.o.o. naložena obustava gradnje do pribavljanja odobrenja za gradnju, a rješenjem broj: 06-362-68/04 od 20.12.2004. godine da poruši izgrađeno nakon izdavanja naloga o obustavi gradnje;

da su „B.A.G“ d.o.o. i drugotužena 07.07.2008. godine zaključili pismeni ugovor o raskidu ugovora o građenju od 27.08.2002. godine, kao i zaključenog Aneksa; da su „B.A.G“ d.o.o. i njegov zakonski zastupnik direktor N. V., prema odredbi člana 6. ugovora o raskidu ugovora o građenju, preuzeli obavezu regulisanja svih dužničko povjerilačkih odnosa sa licima koja su svojevremeno „B.A.G“ d.o.o. uplatila avans za kupovinu nekretnine, pa kasnije odlučila da ne žele nastaviti svoje učešće u dovršetku gradnje, te da do tada ostvarena sva prava prenese na novoizabranog investitora po volji drugotužene, dok je drugotužena preuzela obavezu potpunog regulisanja budućih odnosa sa izabranim i novouvedenim suinvestitorom u postojeći posao dovršetka izgradnje sporne zgrade;

da su prvotuženi i drugotužena kod notara Ž. J. dana 10.11.2009. godine zaključili ugovor o zajedničkoj izgradnji “radi nastavka i dovršetka višeporodičnog stambenoposlovnog objekta u Ulici.... u B..., koji se gradi na zemljištu označenom kao k.č....upisanom u zk.ul. broj...i na k.č.broj.... upisano u zk.ul. broj....., sve k.o. B...” (član 1);

da je sudski vještak S. Z. sačinila nalaz broj: 21/08 od 26.06.2008. godine koji čini sastavi dio ugovora, kojim je utvrđeno da “vrijednost ukupno izvedenih radova iznosi 1.140.000,00 KM, dok vrijednost radova koje je potrebno izvesti prema projektu iznosi 1.581.000,00 KM”; da prema ugovoru, drugotužena na ime svog učešća u zajedničkom poslu dobija 17% neto svojine na svim etažama, a trećetuženi 83% neto svojine na svim etažama;

da je N.V. (zakonski zastupnik „B.A.G“ d.o.o.) presudom Osnovnog suda u Bijeljini broj: 80 0 K 001272 07 K od 20.04.2010. godine, koja je potvrđena presudom Okružnog suda u Bijeljini broj: 80 0 K 001272 10 Kž od 03.09.2010. godine, oglašen krivim za krivično djelo “poreske utaje”, jer je kao vlasnik i direktor „B.A.G“ d.o.o. u 2003. godini naplatio iznos od 459.119,00 KM, u 2004. godini iznos od 687.885,00 KM i u 2005. godini iznos od 110.782,50 KM (ukupno iznos od 1.257.786,50 KM) sve od kupaca poslovno stambenog objekta u B. u Ulici... sagrađenog na parceli k.č...., vlasništvo drugotužene, a te uplate nije prikazao u poslovnim knjigama, te je za izvršenje ovog krivičnog djela osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1. godine i 6. mjeseci;

da je N.V. 09.05.2006. godine zaključio ugovor o poklonu nekretnina, ovjeren kod Osnovnog suda u Bijeljini dana 10.05.2006. godine pod brojem Ov. 080-0-Ov-06-000 636, te svom sinu, mladb. S. N., poklonio nekretnine upisane u k.k.ul. broj:..., zk.ul. broj:... i zk.ul. broj:... sve

k.o V. O., da bi 26.02.2007.godine bio zaključen ugovor o prodaji dijela poklonjenih nekretnina između mldb. S. N., kao prodavca i S. B. iz D. C., kao kupca;

da prvotužilac ima dospjelo novčano potraživanje prema „B.A.G“ d.o.o. zasnovano na presudi Osnovnog suda u Bijeljini broj: 080-0-Ps-06-000234 od 22.11.2006. godine (pravosnažna sa 27.02.2007. godine) na iznos od 54.384,52 KM sa kamatom počev od 27.11.2004. godine, a drugotužilac potraživanje u iznosu od 26.897,20 KM sa kamatom od 15.04.2004. godine, zasnovano na presudi istog suda broj Ps: 454/05 od 27.10.2006. godine (pravosnažna sa 14.12.2007. godine).

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, koje ne može biti predmet pobijanja i ocjenjivanja u ovom revizijskom postupku s obzirom na izričitu zabranu sadržanu u odredbi člana 240. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 -u daljem tekstu: ZPP), primjenom odredbe člana 280. – 285. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj: 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, te „Službeni glasnik RS“ broj: 17/93 do 74/04 -u daljem tekstu: ZOO), prvostepeni sud je odlučio kao u izreci presude.

Prvostepeni sud cijeni neosnovanim istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije, polazeći od toga da tužioci imaju dospjela potraživanja koja su zasnovana na pravosnažnim sudskim odlukama, a neosnovanim nalazi i prigovor nedostatka pasivne legitimacije jer je stava da se tužba za pobijanje pravnih radnji dužnika podnosi protiv trećih lica (član 283. stav 2. ZOO) u čiju je korist dužnik raspolagao svojom imovinom, a ne protiv dužnika.

Prvostepeni sud je mišljenja da je ugovorom o raskidu ugovora o građenju od 07.07.2008. godine, koji je zaključen između „B.A.G“ d.o.o. i drugotužene, suinvestitor „B.A.G.“ d.o.o. „prenio na prvotužioca ovlaštenja na ostvarivanje postojećih i budućih prava“ u vezi dovršetka započetih radova na stambenoposlovnom objektu koji su izvedeni do raskida ugovora. Temeljem toga, cijeni da je djelimično sagrađeni stambenoposlovni objekat na dan raskida ugovora o građenju „predstavljao imovinu „B.A.G“ d.o.o. izraženu u materijalno finansijskom smislu, bez obzira što se radilo o bespravnoj gradnji“. Takođe nalazi da je drugotužena svoj pripadajući dio od 17 % neto svojine na svim etažama poslovnostambenog objekta mogla izraziti u novčanoj protivvrijednosti do tada izvedenih radova, što je, kako nalazi, „znatno veće vrijednosti same parcele u momentu zaključenja ugovora o građenju (27.08.2002. godine)“.

U konačnom je prvostepeni sud stava da je raskidom ugovora o građenju od 07.07.2008. godine, zaključenjem ugovora o građenju od 11.07.2008. godine (i njegovih aneksa) između tuženih kao suinvestitora, kao i ugovora broj: OPU -942/2009 od 10.11.2009. godine i broj: OPU-982/2009. od 10.11.2009. godine, došlo do umanjenja imovine dužnika „B.A.G“ d.o.o. čime su tužioci, kao povjerioci čija potraživanja se zasnivaju na pravosnažnim presudama, onemogućeni da naplate svoja potraživanja.

Drugostepeni sud u cijelosti prihvata činjenična utvrđenja i pravne zaključke prvostepenog suda, iz kog razloga odbija žalbu tuženih i potvrđuje prvostepenu presudu.

Drugostepena odluka nije pravilna.

Prema odredbi člana 280. stav 1. ZOO, svaki vjerovnik čije je potraživanje dospjelo za isplatu, i bez obzira kada je nastalo, može pobijati pravnu radnju svog dužnika koja je preduzeta na njegovu štetu.

Pobijanje je institut obligacionog prava koji vjerovniku pruža mogućnost da u svrhu namirenja svog potraživanja, pobija valjana imovinsko pravna raspolaganja insolventnog dužnika, namirujući se iz nekih vrijednosti koja više ne pripadaju dužnikovoj imovini, već imovini njegovih pravnih sljednika na toj imovini.

Tužba za pobijanje, u skladu sa odredbom člana 285. ZOO, može se podići u roku od jedne godine za raspolaganja iz člana 281. stav 1. ZOO, a za ostale slučajeve u roku od 3 godine, s tim da se rok računa od dana kada je preduzeta radnja koja se pobija, odnosno od dana kada je trebalo preduzeti radnju koja se propušta. Ovi rokovi su prekluzivnog karaktera, što znači da njihovim istekom prestaje samo pravo na tužbu i da teku stalno, bez prekida i zastoja, o čemu sud vodi računa po službenoj dužnosti. U konkretnom slučaju se radi o blagovremenoj tužbi obzirom da se pobijaju ugovori zaključeni 07.07.2008. godine, 11.07.2008. godine i 10.11.2009. godine, dok je tužba prvostepenom sudu podnesena 26.05.2009. godine.

Pasivno legitimirana osoba u sporu o pobijanju je treće lice s kojim je ili u čiju je korist preduzeta pravna radnja koja se pobija, univerzalni nasljednici treće osobe i singularni nasljednici treće osobe (član 283. stav 2. ZOO). Pod trećom osobom, osim dužnikovog saugovaratelja, treba razumijevati i osobu koja je izvukla kakvu korist iz pravne radnje dužnika koja se pobija, jer je odlučujuća krajnja korist za trećeg.

Tužba za pobijanje je najčešće doložna paulijanska tužba (kada dužnik ima svijest u trenutku poduzimanja radnje da time nanosi štetu svom vjerovniku) ili kulpozna paulijanska tužba (kada dužnik nije znao, ali je u trenutku poduzimanja radnje mogao znati da šteti vjerovniku). Svrha pobijanja nije samo da se dokaže da je radnjom dužnika nanosena šteta njegovom vjerovniku, već da je usljed te radnje došlo do negativne promjene u imovini dužnika, zbog čega je potraživanje vjerovnika otežano ili potpuno onemogućeno.

Opšte pretpostavke za pobijanje su dospelost potraživanja vjerovnika, insolventnost dužnika, pravna radnja dužnika (svaki postupak dužnika kojim se umanjuje njegova imovina ili dužnik dolazi u nepovoljan imovinski položaj) i postojanje oštećenja vjerovnika (potpuno onemogućeno ostvarenje potraživanja ili je ono znatno otežano). Uz opšte pretpostavke, potrebno je da se ispuni i jedna od posebnih pretpostavki propisanih članom 281. ZOO. Prema odredbi člana 281. stav 1. ZOO, teretno raspolaganje se može pobijati ako je u vrijeme raspolaganja dužnik znao ili mogao znati da preduzetim raspolaganjem nanosi štetu svojim povjeriocima i ako ako je trećem licu sa kojim je ili u čiju je korist pravna radnja preduzeta, to bilo poznato ili moglo biti poznato. Kod besplatnih raspolaganja i sa njima izjednačenih pravnih radnji smatra se da je dužnik znao da preduzetim raspolaganjem nanosi štetu povjeriocu, i za pobijanje tih radnji ne zahtijeva se da je trećem licu to bilo poznato ili moglo biti poznato (stav 3. člana 281. ZOO).

Iz sadržine odredbe člana 284. ZOO slijedi da ako sud usvoji tužbeni zahtjev, pravna radnja gubi dejstvo samo prema tužiocu i samo koliko je potrebno za ispunjenje njegovog potraživanja. Posljedica pobijanja nema retroaktivno dejstvo i ne djeluje apsolutno, već izaziva samo relativnu

nevažnost pobijane radnje jer se ne radi o poništaju ili rušljivosti pravnog posla u cjelini, prema opštim pravilima građanskog prava, pa nema dejstva „erga omnes“.

U konkretnom sporu, aktivna legitimacija na strani tužilaca nije sporna jer oni imaju dospjelo potraživanje prema svom dužniku „B.A.G“ d.o.o. zasnovano na pravosnažnim sudskim odlukama.

Očigledno je da je djelimično sagrađeni objekat u momentu zaključenja ugovora o raskidu ugovora o građenju od 07.07.2008. godine, predstavljao imovinu „B.A.G“ d.o.o. izraženu u materijalno finansijskom smislu, neovisno od toga što se radilo o bespravnoj gradnji jer je pitanje moguće legalizacije objekta, što je stvar upravnog postupka, odvojeno od njegove vrijednosti. Dužnik tužitelja je raspolagao svojom imovinom na način da je raskinuo ugovor o građenju sa drugotuženom, koja je nakon toga zaključila ugovor o građenju sa prvotuženim, a predmet prenosa je bio upravo objekat sagrađen od strane dužnika „B.A.G“ d.o.o.

„B.A.G“ d.o.o. je ugovorom o građenju zaključenim sa drugotuženom ostvarivao udio od 83% i po članu 5. stav 1. ugovora o raskidu ugovora o građenju, na drugog suinvestitora izabranog od strane drugotužene tj. na prvotuženog, prenosi „ovlaštenje na ostvarivanje postojećih i budućih prava u vezi odobrenja za građenje i pravo na dovršetak započetih do sada izvedenih radova na stambeno poslovnoj zgradi na k.č. broj..., dok se u članu 6. stav 2. navodi da „sva do sada ostvarena prava... prenosi na novoizabranog suinvestitora...“.

Ostalo je nerazjašnjeno kakav je pravni odnos nastao između „B.A.G“ d.o.o i prvotuženog u vezi sa prenosom prava na izgrađenom objektu nakon što je došlo do raskida ugovora između „B.A.G“ d.o.o i drugotužene. Ako se radilo o teretnom raspolaganju, tj. ako je prvotuženi isplatio „B.A.G“ d.o.o novčanu protuvrijednost do tada uloženi sredstava u izgradnju objekta, potrebno je dati ocjenu da li je ispunjen uslov iz člana 281. stav 1. ZOO u pogledu savjesnosti trećeg lica.

Odredba člana 280. stav 2. ZOO izražava pretpostavku o tome da oštećenje vjerovnika postoji uvijek kada usljed izvršenja pobijane pravne radnje, dužnik nema dovoljno sredstava da namiri vjerovnikovo potraživanje.

Iz činjenica navedenih u presudama nižestepeni sudova ne može se vidjeti kakva je pravna sudbina „B.A.G“ d.o.o, odnosno da li to preduzeće i dalje obavlja registrovanu djelatnost, ima li pogone, sredstva rada ili neku imovinu ili je nad njim proveden stečajni ili likvidacioni postupak.

Prvostepeni sud navodi da je tužitelj „B.“ d.o.o B pokrenuo izvršni postupak radi prinudne naplate potraživanja koje je zasnovano na presudi Osnovnog suda u Bijeljini broj: 080-0-Ps-06-000 234 od 22.11.2006. godine. Izvršni prijedlog je zaveden pod poslovnom oznakom broj: 080 0 Ip 07 000 061 i usvojen rješenjem od 23.5.2007. godine. Dalje slijedi da je postupak prinudne naplate započet popisom, procjenom i prodajom pokretnih stvari izvršenika i da je zakazano ročište za prodaju, ali je tražilac izvršenja 10.6.2008. godine promjenio sredstvo izvršenja tako što je predložio da se naplata provede na „objektu u izgradnji“, što je sud i usvojio rješenjem od 20.4.2009. godine.

I tužitelj d.o.o „Š.M. P.“ je podnio prijedlog za izvršenje koji je usvojen rješenjem broj: 80 0 Ip 012684 09 Ip od 21.5.2009. godine. Predloženo je da se prinudna naplata potraživanja po

presudi Osnovnog suda u Bijeljini broj: Ps-454/05 od 27.10.2006. godine, provede na novčanim sredstvima izvršenika, popisom, procjenom i prodajom nepokretne imovine izvršenika (sporne stambene zgrade) i „svakovrskih pokretnih stvari izvršenika (mašina, vozila, opreme, alata i slično)“.

Iz navoda prvostepene presude proizilazi da izvršni postupci u oba predmeta nisu okončani.

U vezi sa svim navedenim spornim činjenicama nižestepeni sudovi se nisu izjasnili, tako da je ostala nerazjašnjena temeljna činjenica koja se tiče tog da li dužnik tužitelja posjeduje drugu imovinu, osim sporne stambene zgrade, koja bi bila dovoljna da se tužitelji kao tražioci izvršenja namire u svom potraživanju. Iz tih razloga, za sada se ne može prihvatiti zaključak nižestepeni sudova da su „tužitelji dokazali da je naplata njihovih potraživanja potpuno onemogućena zbog inosolventnosti dužnika „B.A.G“ d.o.o jer ovaj nema imovine na kojoj bi ovi mogli ostvariti naplatu svog potraživanja“.

Navedeni nedostaci kvalifikuju se pogrešnom primjenom materijalnog prava na što osnovano ukazuje revizija tuženih, koja se sastoji u tome što drugostepeni sud, zbog pogrešnog pravnog pristupa u ovoj pravnoj stvari, činjenično stanje ostavlja nepotpuno utvrđenim pa zbog toga nema uslova za preinačenje pobijane presude.

Iz navedenih razloga valjalo je reviziju uvažiti, drugostepenu presudu ukinuti i predmet vratiti istom sudu na ponovno odlučivanje (član 250. stav 2. ZPP).

Predsjednik vijeća:
Rosa Obradović

Za tačnost opravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić